

Petunyaya Mektuplar 2

– HüseyinBERFE · 24 Şubat 2025

...

Sevgili Petunya,
Geceden devşirdiğim kelimelerle yazıyorum,
Çünkü gündüzler fazla gürültülü,
Ve sen en çok sessizlikte duyuluyorsun.
Sesini hatırlıyorum,
Geceye benziyordu,
Ama ritminde hep bir sabah saklıydı.

Adını kaç kere fısıldadım zamana,
Kaç rüzgâr aldı da götürdü bilmiyorum.
Bazı sesler kaybolmaz sanıyordum,
Meğer yankılar da unutulabiliyormuş.
Sana dair ne varsa,
Eski bir şarkının notalarında gizli şimdi,
Çalındıkça eksilen,
Sustukça tamamlanan bir ezgi gibi.

Petunya,

Sen gidince saatler yerinden söküldü,
Dakikalar ağırlaştı, günler uzadı.
Gölgen duvarlardan çekildi,
Sesin, eski bir kasetin içinde sarardı.
Şimdi bir şehrin unutulmuş köşelerinde,
Adının harflerini arıyorum.
Belki bir duvar yazısında,
Belki de bir çocuk fısıltısında,
Bana seni hatırlatan bir şeyler bulurum diye.

Bazı anlar var, eğilip yerden toplamak istiyorum,
Düşen bir yaprak gibi,
Eli ısırın bir gül dalı gibi,
Ama bazı anlar,
Bıraktığın yerde kalmalı, biliyorum.
Yine de unutamadığım şeyler var,
Bir gülüşün mesela,
Ansızın sokağa yayılan ekmek kokusu gibi,
İçime işlerdi.

Petunya,
Hiç gitmeyen bir özlem bıraktın ardında,
Ne zaman yokluğunu yazsam,
Satırlar üşüyor.
Senin olmadığın bir dünyada,
Kelime dağarcığım eksik kalıyor.
Bazı cümleler tamamlanamıyor,
Bazı duygular isimsiz kalıyor.

Sana anlatmadığım şeyler birikti içimde,
Göğsümde dönüp duran bir fırtına gibi,
Bazen dinip bazen yükselen.
Sana söyleyemediğim cümleler,
Şehir ışıkları gibi,
Biri sönüyor, biri yanıyor,
Ama hiçbiri sabaha varmıyor.

Bunu bir mektup gibi düşünme,
Çünkü cevap beklemiyorum.

Sadece bil istedim,
Bazı isimler,
Unutulmak için fazla derine yazılır.
Ve bazı yollar,
Dönüşü olmayan bir gidişle başlar.

Yine de eğer bir gün,
Bir rüzgâr adını getirirse kulağıma,
Bütün şehir sustuğunda,
Seni duymak için bekliyor olacağım.